

Bruksela, 11 września 2019 r.
(OR. en)

12115/19

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2019/0190(NLE)

WTO 229

WNIOSEK

Od:	Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej, podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU
Data otrzymania:	11 września 2019 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2019) 409 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DECYZJI RADY w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Rady Generalnej Światowej Organizacji Handlu w odniesieniu do przyjęcia decyzji dotyczącej przedłużenia zwolnienia WTO umożliwiającego Stanom Zjednoczonym stosowanie preferencyjnego traktowania taryfowego na mocy amerykańskiej ustawy o odbudowie gospodarczej basenu Morza Karaibskiego (CBERA)

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2019) 409 final.

Zał.: COM(2019) 409 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 11.9.2019 r.
COM(2019) 409 final

2019/0190 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Rady Generalnej Światowej Organizacji Handlu w odniesieniu do przyjęcia decyzji dotyczącej przedłużenia zwolnienia WTO umożliwiającego Stanom Zjednoczonym stosowanie preferencyjnego traktowania taryfowego na mocy amerykańskiej ustawy o odbudowie gospodarczej basenu Morza Karaibskiego (CBERA)

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii na forum Rady Generalnej Światowej Organizacji Handlu (WTO) w związku z przewidywanym przyjęciem decyzji o przedłużeniu zwolnienia WTO, które umożliwia Stanom Zjednoczonym stosowanie preferencyjnego traktowania taryfowego na mocy amerykańskiej ustawy o odbudowie gospodarczej basenu Morza Karaibskiego („CBERA”, z ang. *Caribbean Basin Economic Recovery Act*).

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Porozumienie z Marrakeszu ustanawiające Światową Organizację Handlu

Porozumienie z Marrakeszu ustanawiające Światową Organizację Handlu („porozumienie WTO”) weszło w życie w dniu 1 stycznia 1995 r.

Unia Europejska jest stroną tego porozumienia.

2.2. Konferencja ministerialna i Rada Generalna Światowej Organizacji Handlu

Zgodnie z art. IV ust. 1 porozumienia WTO konferencja ministerialna jest upoważniona do podejmowania decyzji we wszystkich kwestiach wynikających z wielostronnych porozumień handlowych.

Zgodnie z art. IV ust. 2 porozumienia WTO w przerwach między posiedzeniami konferencji ministerialnej jej funkcje pełni Rada Generalna.

Zgodnie z art. IX ust. 1 WTO zazwyczaj podejmuje decyzje w drodze konsensusu.

2.3. Planowany akt Rady Generalnej WTO

Zgodnie z art. IX ust. 3 porozumienia WTO w wyjątkowych okolicznościach można uchylić zobowiązanie nałożone na członka tej organizacji.

Na wniosek Stanów Zjednoczonych Rada Generalna WTO ma przyjąć decyzję o przedłużeniu istniejącego zwolnienia WTO umożliwiającego Stanom Zjednoczonym stosowanie preferencyjnego traktowania taryfowego na mocy CBERA, zgodnie z art. IX ust. 3 i 4 porozumienia WTO („planowany akt”).

Obowiązujące zwolnienie w odniesieniu do CBERA wygasa z dniem 31 grudnia 2019 r. Celem planowanego aktu jest zatem przedłużenie zwolnienia do dnia 30 września 2025 r., zgodnie z wnioskiem Stanów Zjednoczonych.

Planowany akt stanie się wiążący dla członków WTO zgodnie z art. IX ust. 3, jak również art. II ust. 2 porozumienia WTO, który stanowi: „Porozumienia i związane z nimi instrumenty prawne zawarte w załącznikach 1, 2 i 3 (...) stanowią integralne części niniejszego porozumienia, wiążące dla wszystkich Członków”.

3. STANOWISKO, JAKIE NALEŻY ZAJĄĆ W IMIENIU UNII

Stany Zjednoczone zwróciły się z wnioskiem o przedłużenie istniejącego zwolnienia WTO w odniesieniu do ich obowiązków wynikających z art. I ust. 1 Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu z 1994 r. (GATT z 1994 r.) oraz art. XIII ust. 1 i 2 GATT z 1994 r., dzięki czemu mogłyby od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 30 września 2025 r. zapewnić bezcłowe traktowanie kwalifikujących się produktów pochodzących z państw i terytoriów Ameryki Centralnej i Karaibów („kraje korzystające”) na mocy CBERA.

Stany Zjednoczone złożyły swój wniosek zgodnie z art. IX ust. 3 i 4 porozumienia WTO. Swój wniosek uzasadniły powszechnie występującym ubóstwem i niestabilną sytuacją w krajach basenu Morza Karaibskiego, zwłaszcza Haiti, i wskazały, że sytuację gospodarczą tych małych państw dodatkowo komplikuje podatność na klęski żywiołowe. Korzyści przyznane na mocy CBERA mają zwiększyć możliwości gospodarcze i przyczynić się do poprawy stabilności i zamożności tego regionu.

Według Stanów Zjednoczonych przyznane na mocy CBERA bezcłowe traktowanie nie powinno przynieść szkody interesom innych członków organizacji, które nie korzystają z takiego traktowania. Ponadto oczekuje się, że przedłużenie takiego bezcłowego traktowania nie spowoduje istotnej zmiany kierunku przywozu do Stanów Zjednoczonych kwalifikujących się na mocy CBERA produktów pochodzących z państw członkowskich, które nie są krajami korzystającymi.

Będzie to piąte przedłużenie zwolnienia umożliwiającego preferencyjne traktowanie taryfowe przyznanego pierwotnie dnia 15 lutego 1985 r.¹ na okres od dnia 1 stycznia 1984 r. do dnia 30 września 1995 r. i obowiązującego do dnia 31 grudnia 2019 r.².

Przedłużenie tego zwolnienia nie wpłynie negatywnie na ani gospodarkę Unii, ani na stosunki handlowe z krajami korzystającymi z tego zwolnienia. Ponadto Unia wspiera działania na rzecz stabilności i walki z ubóstwem. W związku z tym stanowisko, jakie ma zająć Unia na forum Rady Generalnej, powinno zakładać poparcie przedłużenia zwolnienia.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewiduje decyzje ustalające „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto

¹ (BISD 31S/20).

² WT/L/950.

instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”³.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Rada Generalna jest organem utworzonym przez umowę, a mianowicie na mocy porozumienia WTO.

Akt, który Rada Generalna ma przyjąć, jest aktem mającym skutki prawne. Planowany akt będzie wiążący na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. II ust. 2 oraz art. IX ust. 3 porozumienia WTO.

Planowany akt nie uzupełnia, ani nie zmienia ram instytucjonalnych porozumienia.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w którego kwestii ma być zajęte stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie charakter pomocniczy, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu odnoszą się do wspólnej polityki handlowej.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 207 ust. 4 akapit pierwszy.

4.3. Wniosek

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Ponieważ akt Rady Generalnej WTO wdraża postanowienia porozumienia WTO dotyczące zwolnień, po przyjęciu akt ten należy opublikować w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

³ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., C-399/12, Niemcy przeciwko Radzie, ECLI:EU:C:2014: 2258, pkt 61–64.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Rady Generalnej Światowej Organizacji Handlu w odniesieniu do przyjęcia decyzji dotyczącej przedłużenia zwolnienia WTO umożliwiającego Stanom Zjednoczonym stosowanie preferencyjnego traktowania taryfowego na mocy amerykańskiej ustawy o odbudowie gospodarczej basenu Morza Karaibskiego (CBERA)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy, w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Porozumienie z Marrakeszu ustanawiające Światową Organizację Handlu („porozumienie WTO”) weszło w życie w dniu 1 stycznia 1995 r.
- (2) Zgodnie z art. II ust. 2 porozumienia WTO „porozumienia i związane z nimi instrumenty prawne zawarte w załącznikach 1, 2 i 3 (»wielostronne porozumienia handlowe«) stanowią integralne części niniejszego porozumienia, wiążące dla wszystkich Członków”.
- (3) Zgodnie z artykułem IX ust. 3 w wyjątkowych okolicznościach konferencja ministerialna może podjąć decyzję o zniesieniu obowiązku nałożonego na członka na mocy porozumienia WTO lub jakichkolwiek wielostronnych porozumień handlowych.
- (4) W art. IX ust. 3 i 4 porozumienia WTO określono procedury przyznawania zwolnień dotyczących wielostronnych porozumień handlowych zawartych w załącznikach 1A lub 1B lub 1C do porozumienia WTO i w załącznikach do nich.
- (5) Zgodnie z art. IV ust. 1 porozumienia WTO konferencja ministerialna jest upoważniona do podejmowania decyzji we wszystkich kwestiach wynikających z wielostronnych porozumień handlowych.
- (6) Zgodnie z art. IV ust. 2 porozumienia WTO w przerwach między posiedzeniami konferencji ministerialnej WTO („Światowej Organizacji Handlu”) Rada Generalna WTO pełni funkcje konferencji ministerialnej.
- (7) Zgodnie z art. IX ust. 1 WTO zazwyczaj podejmuje decyzje w drodze konsensusu.
- (8) W dniu 15 lutego 1985 r. Stany Zjednoczone zostały zwolnione z obowiązków przewidzianych w art. I ust. 1 GATT z 1994 r. na okres od dnia 1 stycznia 1984 r. do dnia 30 września 1995 r. W dniu 15 listopada 1995 r. członkowie WTO przedłużyli to zwolnienie do dnia 30 września 2005 r., a następnie ponownie w dniu 29 maja 2009 r.

do dnia 31 grudnia 2014 r. W dniu 5 maja 2015 r. członkowie WTO przedłużyli wspomniane zwolnienie w odniesieniu do art. I ust. 1 GATT z 1994 r. do dnia 31 grudnia 2019 r. oraz rozszerzyli je, by obejmowało również art. XIII ust. 1 i 2 GATT, w zakresie niezbędnym dla Stanów Zjednoczonych do zapewnienia bezcłowego traktowania przywozu kwalifikujących się produktów pochodzących z krajów korzystających, wskazanych w CBERA.

- (9) Na mocy art. IX ust. 3 i 4 porozumienia WTO Stany Zjednoczone zwróciły się do Rady Generalnej o podjęcie decyzji w sprawie przedłużenia obowiązującego zwolnienia WTO w celu umożliwienia im od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 30 września 2025 r. bezcłowego traktowania na mocy CBERA kwalifikujących się produktów pochodzących z państw i terytoriów Ameryki Centralnej i Karaibów.
- (10) Stany Zjednoczone uzasadniają swój wniosek powszechnie występującym ubóstwem i niestabilną sytuacją w krajach basenu Morza Karaibskiego, zwłaszcza Haiti. Korzyści przyznane na mocy CBERA mają zwiększyć możliwości gospodarcze i przyczynić się do poprawy stabilności i zamożności tego regionu.
- (11) Przedłużenie tego zwolnienia nie wpłynie negatywnie na ani gospodarkę Unii, ani na stosunki handlowe Unii z krajami korzystającymi z tego zwolnienia. Ponadto Unia wspiera działania na rzecz stabilności i walki z ubóstwem.
- (12) Należy ustalić stanowisko, jakie Komisja Europejska powinna zająć w imieniu Unii na forum Rady Generalnej WTO w celu poparcia wniosku Stanów Zjednoczonych o przedłużenie zwolnienia zgodnie z art. 218 ust. 9 TFUE, ponieważ przedłużenie zwolnienia będzie wiążące dla członków WTO,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma zająć Komisja Europejska w imieniu Unii na forum Rady Generalnej Światowej Organizacji Handlu, przewiduje udzielenie poparcia dla przedłużenia od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 30 września 2025 r. zwolnienia WTO umożliwiającego Stanom Zjednoczonym stosowanie preferencyjnego traktowania taryfowego w odniesieniu do kwalifikujących się produktów pochodzących z państw i terytoriów Ameryki Centralnej i Karaibów na mocy amerykańskiej ustawy o odbudowie gospodarczej basenu Morza Karaibskiego (CBERA).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*